

וְלֹמַד אֶת־פָּקָד סִינְעָמָן אֲמֵנָה

בפסח לפני ארבע שנים, כשהאב היה בן 93, הוא יצא לפנסיה. הוא שכח איך לטפל בקלנוויות. עד אז, כל יום הוא קם לעובודה, לא מוקדם מדי, אך כמו שעון. מלבד כuibן בימים שנפטר ממנו. הוא אהב את עבודתו ועובדתו אהבה אותו. תמיד נהג לומר שברגע שלא יוכל לעבוד יותר - ימות.

פרק אבות: "כל שרות הבריות נוחה הימנו, רוח המקום נוחה הימנו" (ר' חנינה בן דוסא). כל מי שהכיר את אבא ידע שציטוט זה מתאר אותו במדויק. זאת הייתה אולי התכונה הבולטת ביותר של אבא.

4

אבא היה ברוך CISRONOT. ידע לעזיר יפה - אני זכר הילד איך הוא ציר לטרקטור משמנת על צלת אלומיניום מלאה בפודינג שוקולד. ידע לשרטט שרטוטים מדויקים מהראש. לאחר שחזרנו מביקור בקשר המיתרים ההולך ונבנה, הוא ישב ושרטט אותו במדויק, כאילו צילם אותו.

מןנו למדתי איך פועל החשמל. ביחיד בנינו מערכת מורים ותקשרנו בין החדר הנגדל והקטן בשכון ותיקים. ומעל הכל אהבתו למוזיקה. אני זכר איך נשענו לקונצרטים בהיכל התהבות ביחד עם סבתא, והוא לימד אותי להשתעל רק בהפסכות...הפליא לנגן במופוחית, ידע לשיר בקול הטנור היפה שלו. דרך המוסיקה הוא הכיר את אמא זיל, והם חיו בדואט הרמוני.

פרק אבות: "סיג לחוכמה שתיקה". אבא היה חכם גדול. הרבה שתקנו יחד. והשתיקות לא היו מביכות. מדי פעם אחד מאיתנו היה אומר מילה זאת או אחרת והיינו נוכחים לדעת שהמחשבות שלנו זרמו יחד.

אני מודה לאל, שבילדותי היה לי אבא שהשפיע על חיי יותר מכל המורים והמטפלות שהיו לי, על אף שבילינו יחד מעט זמן ביום. אני מודה לאל שבבחרותי היה לי אבא שלימד אותי יותר מכל מה שלמדתי באוניברסיטה. אני מודה לאל שהיה לי אבא שטיפול באמא אשטו במשך עשרות שנים, כך שאנו הילדים כמעט לא ידעו על בעית הרואה שהייתה לה.

אני מודה לאל שהיה לי אבא שידע להזדקן בכבוד. ידע לבקש ולקבל עוזרת בהתאם לצורך. ולבסוף, אני מודה לאל שבתקופה الأخيرة אפשר לי לטפל באבא ולקיים מצוות כבוד הורים באהבה.

(מילות תודה באנגלית, לגקי על הטיפול המסור) אנחנו רוצים להודות לצוות המרפאה, לחנוש, לאריאלה וכל צוות בית שקמה על הטיפול המסור באבא בכל התקופה الأخيرة.

השיר "לאבא שלי יש סולס" נכתב כשהייתי ילד. (עיי תלמה אליגון) תמיד הזדהיתי עם מילות השיר. "אבא שלי הוא הטוב מכולם, ואבא שלי הוא cocci בעולם". ואבא הביא מתנה קטר על פסים של רכבת. (יותר נכון קיבל מתנה זאת...) או: לאבא שלי יש שעון, איןנו מתקלקל גם בימים. ואם הוא מתקלקל, אבא יודע לתкоן. אז נכון שאבא אף פעם לא אכל ארוחה פעמיים, אבל עכשו יש לו סולס שמניע עד השמים.

תnoch בשלום על משכבר ותהא נשמהך צורורה בצרור החיים.